

Confessions of an Economic Hit Man

- The shocking inside story of how America REALLY took over the world

Av John Perkins
(2006)

Pia Hellertz – november 2015

Det är verkligen en chockerande berättelse *John Perkins* förmedlar i sin bok. Här får jag bekräftat aningar jag haft utifrån läsning av andra böcker och artiklar. Att CIA ligger bakom många, kanske de flesta, av de attacker som genomförs mot länder runt om i världen. Det tog många år och många världshändelser och många våndor och samvetsbetänkligheter innan Perkins till slut skrev färdigt boken. Han blev hotad och mutad, vilket gjorde att han tvekade länge att skriva. Han berättar att det som till slut fick honom att bestämma sig var ett samtal med sin dotter. När han berättade om sin oro över att publicera sa hon: ”Oroa dig inte pappa! Om dom får tag på dig tar jag över där du slutade!” (Förordet, s.x)

Dessutom började han efter det som hände den 11 september 2001, 9/11, inse att han inte ville att *ekonomiska Hit Men, EHM*, skulle förändra hans land till ett stormaktsvälde, *ett globalt imperium*. Det var dags att avslöja.¹

Hur det började

År 1971 fick han genom sin lärare *Claudine* lära sig hur en EHM arbetar. Han var 26 år när han fick erbjudandet om att bli en EHM (s.10). Hon talade om för honom att ”när du en gång är inne i detta så är du det för livet” (s.xi). Hans arbete var att övertyga länders ledare om att de skulle bli en del av ett enormt nätverk som skulle främja USA:s kommersiella intressen. De skulle erbjudas stora lån, samtidigt som de då skulle komma att bli insnärjda i ett nät av skulder som skulle garantera deras lojalitet. Det betydde att USA kunde använda dem för sina politiska, ekonomiska och militära behov. Lånen skulle användas för att USA skulle bygga industrier, kraftverk och flygplatser i dessa länder. Ägarna till de USA-styrda företagen skulle komma att bli enormt rika. Samtidigt skulle lånen betalas tillbaka till höga räntor. Om de inte klarade detta kunde USA ta

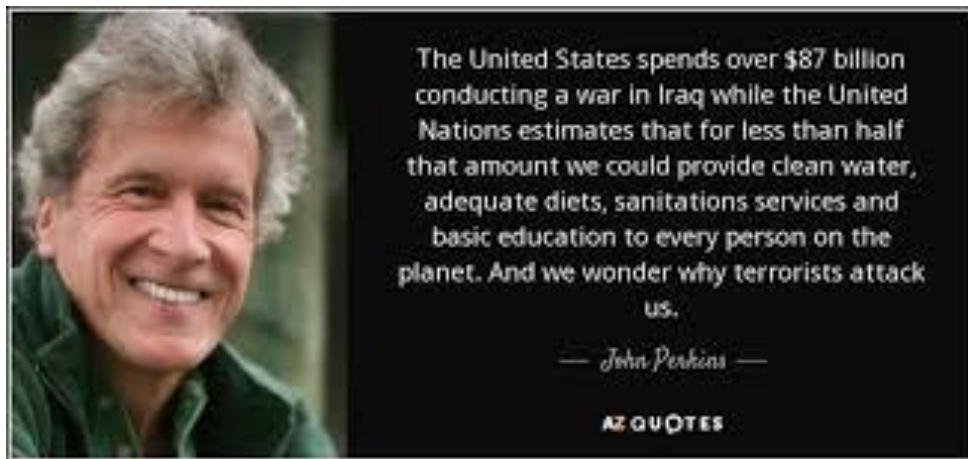
---

¹ John Perkins har en innehållsrik hemsida, *The New Confessions of an Economic Hit Man*, <http://economichitman.com/2015/10/28/a-message-from-john-perkins/>

över naturresurser m.m.

Idag konstaterar Perkins att man kan se konsekvenserna av detta agerande. Oljeindustrier pumpar ut gifter i regnskogar och älvar. De dödar medvetet människor, djur och växter och bedriver folkmord på ursprungsbefolkningar. Läkemedelsindustrin nekar att ge mediciner till Hiv-smittade afrikaner.

Han konstaterar också att USA spenderar över 87 miljarder dollar på kriget i Irak, samtidigt som hälften av den summen skulle ge rent vatten, lämplig föda, sanitära insatser och grundläggande utbildning för alla människor på planeten. ”Och vi undrar varför terrorister attackerar oss”, skriver Perkins.

Vi var människor som fick ”skyhöga löner för att ge anbud, förhandla ... Om vi misslyckades användes en mer ondskefull typ av hit man, *the jackal*...” ”Jackal”, hantlangaren, underhuggaren, går in i landet och trakasserar, använder våld och hot för att övertyga ledaren om att gå med på anbuden. Om de misslyckas blir det militärens jobb att övertyga, berättar Perkins.

Numera är dessa EHM vanligare, berättar han, och de ”går i korridorerna” hos *Monsanto, General Electric, Nike, General Motors, Wal-Mart* och nästan alla andra stora företag i världen, berättar Perkins, och menar att boken är lika mycket deras historia som hans.

Gör nytta

På samma sätt som USAs befolkning tror att de har fördelar av att det byggs kraftverk, motorvägar och flygplatser, så tror de anställda EHM, jackals m.fl. att de ger förmåner till de länder de attackerar. Huvudanledningen till att USA etablerar ambassader runt om i världen ligger enbart i deras eget intresse, skriver Perkins. Det har lett till att den ”amerikanska republiken” under de senaste decennierna utvecklats till ett *globalt imperium* (”global empire”) (s.16).

Inledningsvis var John Perkins också övertygad om att han gjorde det rätta. Claudines argument var hållbara. Om de inte gjorde detta riskerade landet att bli ”kommunistiskt” och det var inte attraktivt för USA. Han började med Indonesien. ”Det kommer efter Vietnam”, meddelade Claudine. I grunden handlade mycket om att ”rädda landet från kommunismen”. När han lyckats motivera Indonesien, så stod andra projekt och väntade, på ”exotiska platser”, berättade Claudine. Alla var övertygade om att kommunism och terrorism var ”onda krafter”, snarare än de förutsägbara reaktionerna på att länderna utsattes för exploatering och förtryck. Maktens män var också övertygade om teorin om den mest lämpades och starkastes överlevnad, ”the survival of the fittest” (s.56).

Claudine verkar ha varit en suveränt skicklig ”motiverare”. Eftersom jag intresserat mig för destruktiva sekter och de processer som lockar människor att bli sektberoende, så får jag en liknande känsla inför Claudine. John Perkins var visserligen intresserad men hon förstärkte och motiverade tills han blev övertygad om att han gjorde rätt. Även om han hade samvetsbetänkligheter ganska tidigt. Han insåg tidigt att han och hans team gjorde detta av själviskhet. ”Vi drevs av girighet snarare än av övertygelsen att skapa ett bättre liv för majoriteten indonesier” (s.26).

Corporatocracy

Perkins berättar att begreppet *corporatocracy* dök upp i hans huvud. Han visste inte om han hört det någonstans eller om han själv hittade på det. Jag Googlar och hittar en slags definition:

Corporatocracy (ibland kallat Corporocracy) är en nedsättande term myntat av förespråkare av anti-globaliseringsrörelsen för att beskriva en regering som böjer sig för påtryckningar från företagsenheter (däribland media, banker, poliser, politiska partier, rättssystemet och många andra företag).

Detta handlar om ”ett sammansvetsat broderskap av män med gemensamma mål och broderskapets medlemmar flyttas enkelt och ofta mellan bolagsstyrelser och regeringsposter”, skriver Perkins. Och han nämner dåvarande ordföranden för Världsbanken, World Bank, *Robert McNamara*, som han beskriver har flyttat från den ena betydelsefulla posten till den andra. Läsaren kan lätt hitta andra

exempel. Det finns sannolikt även svenska exempel.

Perkins insåg också att professorerna som han haft under sin utbildning inte hade förstått den sanna naturen av makroekonomin. Genom att man hjälper en ekonomi att växa så hjälper man bara den redan rika toppen av pyramiden att bli ändå rikare. Och om de hade förstått, så hade de inte berättat, eftersom deras löner och lärosätenas finansiering var beroende av dessa stora företags donationer. Professorerna skulle sannolikt förlora sina jobb, konstaterar han (s.26).

Perkins berättar att han ofta på nätterna fattade beslutet att ”en dag ska jag avslöja sanningen” (s.27). Sen kunde han somna. Ett sätt han skyddade sitt samvete länge var att inte tänka på sig själv som en ekonomisk hit man, en EHM, utan som en chefsekonom.

Vem tjänar på det?

Perkins började också fundera över vem som tjänade på krigen, på massproduktionen av vapen, på att dämna upp floderna och förstörelsen av miljön. Han skriver att han började fundera över vem som hade fördelar av att hundratusentals människor dog av svält, förorenat vatten eller sjukdomar som egentligen gick att bota. Han kom fram till att egentligen tjänade ingen på lång sikt, men på kort sikt tjänade de som satt i toppen av pyramiden och såna som han, åtminstone materiellt (s.56).

Bearbetade länder

Perkins berättar mycket ingående om sitt arbete och sina påtryckningar på olika länder. Vissa ledare står emot påtryckningarna.

What do these three men have in common?

They refused to accept American Dollars for Oil

Han berättar om sitt arbete och sina kontakter i Ecuador, Panama, Chile, Indonesien, Guatemala, Irak och många fler.

"I am saddened that it is politically inconvenient to acknowledge what everyone knows: the Iraq war is largely about oil."

— Alan Greenspan

Perkins berättar att EHM "likt alla goda maffiamän tog tid på sig" (s.204). De "hade råd att ha tålmod" eftersom de exempelvis visste att "under Ecuadors regnskogar låg ett hav av olja" och de visste att de skulle segra till slut.

Presidenterna i Ecuador och Panama stod emot "frestelserna" och Perkins nämner dem som "hjältar". Båda dog i bilkrascher som inte var något annat än medvetna mord, "assassinations".

Jag skriver i kanten i boken: "Jag blir förtvivlad när jag läser detta!" Det är när jag läser om hur de soldater som kommer till ett land betar sig mot landets medborgare. Hur de skjuter djur för nöjes skull och ibland för mat. Hur de förstör trädgårdar, bananplanteringar och maniokfält. Jag hade ingen aning om vad maniok var så jag Googlade:

Maniok är en halvbuske inom familjen törelväxter, vars rotknölar är ett av jordens viktigaste baslivsmedel. Ursprungligen kommer växten från Sydamerika. Andra namn är kassava och arrowrot (Wikipedia).

Soldaterna tog de boendes vapen, förorenade floderna på grund av oljeindustrin, förgrep sig sexuellt på kvinnorna och struntade i att ta hand om soporna på ett vettigt sätt, vilket drog till sig insekter och skadedjur (s.208).

Perkins berättar om enskilda utsattas öden på grund av soldaternas och företagets ageranden så det skär i hjärtat att läsa.

Reser tillbaka

Inledningsvis berättar Perkins att han reser tillbaka till Ecuador, där han varit 35 år tidigare. Han konstaterar att Ecuadors vackra landskap, djurliv m.m. blivit totalt förstört efter det att oljebolagen härjat. Vattnet är förgiftat av oljeindustrin, av tungmetaller och andra cancerframkallande ämnen. Att veta att han bidragit till allt detta var plågsamt, berättar han. Fattigdomen hade ökat trots oljan. Arbetslösheten hade ökat och landets skulder var enorma.

Detsamma gällde alla länder som EHM hade fört in under "det globala imperiets paraply" (s.xviii). Han skriver att det globala imperiet är beroende av det faktum att dollarn fungerar som världsvaluta och att USA har rätt att trycka dessa dollar. Då kan USA förmedla gigantiska lån till länder som Ecuador och vara fullt medvetna om att de aldrig kan betala tillbaka. "Faktiskt är vi inte

intresserade av att de ska betala tillbaka, eftersom oförmågan att betala tillbaka ger oss det inflytande vi vill ha.”Our pound of flesh” (s.212).

Så länge världen accepterar dollarn som standardvaluta, utgör inte denna överdrivna skuld något allvarligt hinder för ’corporatocracy’. Men om en annan valuta skulle komma att ersätta dollarn, och om någon av de amerikanska fordringsägarna skulle besluta sig för att återfordra sina skulder, då skulle situationen förändras drastiskt (s.212).

Euron är ett exempel.

Mötet med afganiern

Det finns många starka, känsloladdade berättelser i boken. En jag speciellt minns är när Perkins besöker *Ground Zero* för första gången efter attackerna mot tvillingtornen den 11 september 2001. Han sätter sig på en trappa och funderar. Han erinrar sig att *World Trade Center* var ett projekt som initieras av *David Rockefeller* omkring år 1960. Tornen hade kommit att uppkallas efter bröderna Rockefeller, *David* och *Nelson*. Medan han sitter där kommer en afganiern fram och sätter sig bredvid honom. De börjar samtala. Det är ett starkt samtal om olika roller, olika levnadsöden. Han hade tvingats bli tiggare i USA på grund av att kriget förstört hans odlingar. Han hade barn att försörja. Detta skriver jag mitt under brinnande flyktingkris och medan debatten om de tiggande romerna är som hetast. Efter en stund går afganiern iväg.

Perkins berättar att han vandrade omkring i området för att hitta honom igen. Men då ser han istället andra saker. Jag översätter ett kort avsnitt:

Vid nästa byggnad fanns det en enorm staty dold bakom blå plast. En ingravering på byggnaden avslöjade att det var Federal Hall, 26 Wall Street, där George Washington den 30 april 1789 hade avgett löftet som de förenade staternas första president. Det var alltså den exakta platsen där den första mannen hade svurit att ta på sig ansvaret för att skydda liv, frihet och strävan efter lycka för alla människor. Så nära Ground Zero; så nära Wall Street. (s.194).

Det var upplevelserna vid 9/11 som fick Perkins att till slut bestämma sig för att skriva färdigt boken, ”to become clean”. Han skrev i hemlighet och sen lämnade han ut manuset till flera förlag. Det blev en slags livförsäkring för honom. Han hotades många gånger.

Han berättar att han, när han satte sig vid datorn för att skriva, funderade mycket över hur man klarar av att resa sig mot det system som sörjer för ”hem och bil, mat och kläder, elektricitet och hälsovård” (s.217). Trots att man vet att tjugofyratusen människor dör varje dag av svält och att miljoner människor hatar USA, eller åtminstone de politiker som skapat systemet. Men han konstaterar att ”Tiden är vår. Det är nu som var och en av oss måste intensifiera kampen, att ställa de viktiga frågorna, att söka i våra själar efter våra egna svar, och att handla” (s.225).

Själv har jag börjat säga att ”den fjärde apans tid har kommit”. Vi känner alla bilden av de tre aporna, de som håller för ögonen, öronen och munnen. De som inte vill eller vågar se, inte vill eller vågar höra och inte vill eller vågar tala. Men det finns en fjärde apa, som väljer att både se och höra och tala och dessutom vågar att agera. Vi börjar bli många som vill vara som den fjärde apan nu.

Är John Perkins verklig?

Jag hittade en sida på nätet med titeln *Is John Perkins for Real?*² Tydligt har hans berättelser varit så chockerande att många ifrågasatt detta. Där listas argument som leder fram till konstaterandet att det finns mängder med dokumentation som bevisar att det han berättar är sant. I slutet av boken skriver han:

Tro mig när jag säger att skrivandet av den här boken har varit djupgående känsloladdat och ofta smärtsamt och förödmjukande. Det har varit mer skrämmande än någonting annat jag mött tidigare. Men det har också öppnat upp en känsla av befrielse som jag aldrig känt tidigare, en känsla som jag bara kan beskriva som exstatisk (s.224).

Jag kan mycket väl tänka mig att livet blir totalt förändrat för män och kvinnor som *John Perkins*, *Edward Snowden*, *John Virapen*, som berättade om läkemedelsindustrins skumraskaffärer, *Bradley Manning*, som efter könsbyte blev *Chelsea Manning* och som avslöjade hemligt material till Wikileaks och fick 35 års fängelse för det. Bland annat avslöjade han en videofilm hur amerikanska soldater pricksköt på civila. *Kristen Meghan*, f.d. Air Force Industrial Hygienist/Environmental Specialist, avslöjade användningen av chemtrails och hotades på flera sätt. De offrar verkligen sina liv för sanningen.

Ed Snowden

John Virapen

Bradley/Chelsea Manning

² *Is John Perkins for Real?* <http://economichitman.com/2015/10/22/is-john-perkins-for-real/>

I Sverige har vi haft *Ingvar Bratt* som berättade om Bofors vapenaffärer. Vi hade *Sarah Wagnert* som berättade om misshälligheter på ett äldreboende vilket ledde till en lagändring i Socialtjänstlagen, Lex Sarah. *Jan Guillou* och *Peter Bratt* brukar också räknas som visselblåsare efter att ha avslöjat IB-affären. De har inte råkat lika ut som de amerikanska visselblåsarna.

Ingvar Bratt 1985

Sarah Wagnert 1997

Jan Guillou och Peter Bratt 1974

Källor

Det underlag Perkins har är egna och andras publicerade dokument, egna minnesanteckningar, andras berättelser samt texter han själv skrivit under ett antal år. Han har tio sidor referenser till källor i slutet av boken.

Naturligtvis rekommenderar jag boken varmt till den som vill försöka förstå det som sker i världen omkring oss.

